

Aleksandar Šaranac

ARMAGEDON

„What is that noise now? What is the wind doing?“

Carrying

Away the little light dead people.

T. S. Eliot, *The Waste Land*

Uzdižemo se prema površini
kao rudari posle osam sati napornog rada
i u spoljašnjem krugu dočekuju nas senke kuća
koje su jednom učinile da shvatimo
koliko loše poznajemo profil grada:
tek kada ih je urbanističko preduzeće srušilo
registrovali smo rupu u koži ulice,
ali nismo mogli da se setimo fasada
koje su stajale na tom mestu.

Sada nas veselo pozdravljaju sva ta
iz viđenja poznata lica
sa osmesima zavesa u očima
(nešto nedostaje;
sva vrata su otvorena
ali promaja niotkud da dune),
kapije im se klata u šarkama
kao pokvareni zubi,
vetra nema
ali table sa natpisima aplaudiraju
i prizivaju asocijacije:
korpulentni Rimljani voleli su male pse;
dešavalo se tako da poneki nepažljivi gost
nagazi nogu ili rep,
povredi krhko telo,
pa čak i ubije ljubimca;
onda se neko dosetio
i na ogradu okačio tekst:
PAZI PAS!

Veliko je licemerje rukotvorina,
i izum civilizovanog Rima
u kasnija varvarska vremena
mesto ugroženih
dvolično je
štitio napadače;
pa ipak
(čega nema?
kapije se klata u šarkama kao pokvareni zubi)
na ulazu u Had
i dalje su vidljiva velika slova:
CAVE CANIS!

O,
 Poslednji primerče vrste koja je nekada slobodno lutala beskrajnim prostranstvima mita: moli za nas!
 Zveri danas okovana i pod zaštitom države: moli za nas!
 Najbolji prijatelju čovekov: moli za nas!
 Plemenito trojstvo što ležiš na hrpi zakopanih kostiju bez nade da ikada osetiš njihovu slast: završi molitvu, zaspi i zaboravi nas!

A vetar? Gde je? Zar i on spava? Zaglušujući
vetar, gluvi vetar! Kako da ga probudimo?
Ako se u smrt putovalo naporom mišića
neka u povratku neko odmeni splavara!
Razapinjemo bele pogrebne košulje – eto postelje
u kojoj će da se probudi vetar!

O,
(Posle svakog zaziva hor odgovara kao ranije)
 Umorni službeniče javnog prevoza:
 Naučniče koji si Arhimedu pokazao kako se polugom pokreće svet:
 Priliko u magli:
 Prevareni zanatlijo čija je usluga često plaćana inflacijom obezvređenim bakarnim kovanicama:

(Itd,
itd...)

Sa druge strane reke
dočekuje nas krilatonogi batler,
ispod table postavljene u Danteovo doba
(od tada je ovde obavezna graderoba),
traži tablice sa brojevima,
vraća svima ono što je odloženo
prilikom ulaska.
I u trenutku dok prolazimo kroz vrata,
kako to uvek biva nakon izlaska iz pozorišta,
u vazduhu pred nama gusne se večita dilema:
otići kući
ili produžiti na još jedno piće.

(Itd,
itd...)